

Sygn. akt IV U 858/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2017 r. w S.

odwołania W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 września 2016 r. Nr R-/ (...)

w sprawie W. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wypłatę renty rodzinnej po mężu J. C.

zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania w terminie 30 dni od uprawomocnienia niniejszego wyroku decyzji w przedmiocie wniosku W. C. z dnia 14 lipca 2016 roku i 11 sierpnia 2016 roku o wypłatę renty rodzinnej po J. C..

Sygn. akt: IV U 858/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 8 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.116 ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art.105§2 kpa umorzył postępowanie z wniosku W. C. z 14 lipca 2016r., podtrzymanego w piśmie z 11 sierpnia 2016r., o podjęcie wypłaty renty rodzinnej po mężu J. C.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 24 sierpnia 2016r. ubezpieczona zgłosiła do protokołu oświadczenie o wycofaniu wniosku z 14 lipca 2016r. i 11 sierpnia 2016r. w sprawie wypłaty renty rodzinnej po mężu. W tych okolicznościach zgodnie z art.116 ust.2 w/w ustawy emerytalnej stanowiącym, że postępowanie w sprawie świadczeń podlega umorzeniu, jeżeli osoba ubiegająca się o świadczenie wycofa wniosek nie później niż do dnia uprawomocnienia się decyzji, organ rentowy podjął decyzję o umorzeniu postępowania w przedmiocie wniosków ubezpieczonej o wypłatę renty rodzinnej po J. C. (decyzja z 8 września 2009r. k.73 akt o rentę rodzinną).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła W. C. zarzucając jej m.in. naruszenie przepisów art.116 ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art.105§2 kpa poprzez błędne ustalenie, że wycofała swój wniosek w sprawie wypłaty renty rodzinnej w sytuacji, gdy oświadczenia o wycofaniu wniosku nie złożyła, a jedynie prosiła o ustalenie i wypłatę na jej rzecz świadczenia korzystniejszego. Organ rentowy nie podjął się

jednak ustalenia, które świadczenie jest dla niej korzystniejsze. Tymczasem w jej ocenie korzystniejsza jest właśnie renta rodzinna z ZUS w wysokości 982,57 złotych, gdyż emerytura z KRUS wynosi tylko 922 złote. Dlatego chce pobierać rentę rodzinną z ZUS (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy). Następnie w piśmie z 29 listopada 2016r. organ rentowy wniósł o umorzenie postępowania wobec cofnięcia przez skarżącą odwołania, co miało nastąpić do protokołu w dniu 23 listopada 2016r. w siedzibie organu rentowego (pismo organu rentowego z 29 listopada 2016r. k.9 akt sprawy).

W toku rozprawy skarżąca nie podtrzymała oświadczenia o cofnięciu odwołania od decyzji z 8 września 2016r. i jednoznacznie podtrzymała oświadczenie o woli pobierania renty rodzinnej (vide: protokół rozprawy z 3 marca 2017r. k.23 akt sprawy i protokół rozprawy z 25 kwietnia 2017r. k.34 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Skarżąca W. C. od 28 września 2012r. uprawniona jest do emerytury rolniczej (decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 18 października 2012r. przyznaniu emerytury rolniczej k.20-21 akt emerytalnych KRUS). Od 1 stycznia 2015r. emerytura rolnicza skarżącej do wypłaty (w kwocie netto) wynosiła 885,67 złotych (decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 31 grudnia 2014r. o przeliczeniu emerytury rolniczej k.35 akt emerytalnych KRUS).

W dniu 19 kwietnia 2015r. zmarł mąż skarżącej J. C. (odpis skrócony aktu zgonu k.9 akt rentowych ZUS).

W dniu 25 czerwca 2015r. W. C. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę rodzinną mężu. Po rozpoznaniu powyższego wniosku, decyzją z 20 lipca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał W. C. od 1 czerwca 2015r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku, rentę rodzinną na stałe. Jednocześnie organ rentowy ustalił, że wysokość renty rodzinnej od 1 czerwca 2015r. wynosi 982,57 złotych, przy czym świadczenie zostaje zawieszony, gdyż uprawniona pobiera świadczenie z KRUS (decyzja z 20 lipca 2015r. o przyznaniu renty rodzinnej k.58-59 akt rentowych ZUS). Przedmiotowa decyzja została przesłana do wiadomości Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Wobec przyznania skarżącej renty rodzinnej, w dniu 30 lipca 2015r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wydał z urzędu decyzję, w której działając na podstawie art.33 ust.2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił skarżącej prawa do zbiegu świadczeń wskazując, że w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty rolniczej z prawem do emerytury lub renty z innego ubezpieczenia społecznego, uprawnionemu wypłaca się jedno wybrane przez niego świadczenie. Nadto wskazał, że wobec tego, iż W. C. nie wskazała, które świadczenie winno być wypłacane, realizowana będzie wypłata świadczenia korzystniejszego, którym jest emerytura rolnicza (decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 30 lipca 2015r. k.60 akt rentowych ZUS).

W dniu 14 lipca 2015r. wpłynęło do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. pismo skarżącej W. C. zatytułowane „Oświadczenie” , w którym wskazała, że chce pobierać rentę rodzinną z ZUS. Nadto wniosła o przeliczenie tej renty poprzez doliczenie okresów pracy jej męża w gospodarstwie rolnym oraz opłacania przez niego składek na ubezpieczenie społeczne rolników (oświadczenie z 14 lipca 2016r. k.61 akt rentowych ZUS). Po rozpoznaniu powyższego oświadczenia skarżącej (o woli pobierania renty rodzinnej) oraz wniosku o przeliczenie renty rodzinnej, w dniu 1 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wystosował do skarżącej pismo z zapytaniem, czy podtrzymuje oświadczenie – wniosek o wypłatę renty rodzinnej wobec informacji zawartej w decyzji Prezesa KRUS z 30 lipca 2015r., że emerytura rolnicza jest korzystniejsza od renty rodzinnej. Nadto w tej samej dacie – w dniu 1 sierpnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wydał decyzję, w której na podstawie art.10 ust.1 w zw. z art.56 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił skarżącej prawa do doliczenia do renty rodzinnej zwiększenia z tytułu opłaconych przez jej męża składek na FUSR oraz doliczenia okresów pracy w gospodarstwie rolnym, wskazując, że zmarły nie spełniał przesłanek nabycia prawa do emerytury, a renta z tytułu niezdolności do pracy nie ulega zwiększeniu z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie

społeczne rolników oraz przy ustalaniu prawa do renty nie uwzględnia się okresów pracy w gospodarstwie rolnym (w/w pismo ZUS O/S. z 1 sierpnia 2016r. skierowane do skarżącej oraz decyzja z 1 sierpnia 2016r. k.62-63 akt rentowych ZUS). Skarżąca nie wniosła odwołania od w/w decyzji z 1 sierpnia 2016r., natomiast w odpowiedzi na zapytanie organu rentowego z 1 sierpnia 2016r. złożyła pismo datowane na 11 sierpnia 2016r. zatytułowane „Oświadczenie”, w którym ponownie oświadczyła, że chce pobierać rentę rodzinną z ZUS przyznaną decyzją z 20 lipca 2015r. k.67 akt rentowych ZUS).

W dniu 24 sierpnia 2016r. pracownik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w M. sporządził protokół, w którym wskazał, że do siedziby organu stawiła się skarżąca W. C. i złożyła oświadczenie o wycofaniu w/w wniosków - „Oświadczeń” z 14 lipca 2016r. i 11 sierpnia 2016r. o woli pobierania renty rodzinnej i w ich miejsce złożyła oświadczenie, że chce pobierać świadczenie z KRUS jako korzystniejsze. Pod protokołem podpisał pracownik organu rentowego spisujący protokół oraz skarżąca (protokół z 24 sierpnia 2016r. na druku ZUS Rw-19 k.66b akt rentowych ZUS). W oparciu o powyższe oświadczenie, w dniu 8 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.116 ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art.105§2 kpa wydał zaskarżoną decyzję, w której umorzył postępowanie z wniosku W. C. z 14 lipca 2016r., podtrzymanego w piśmie z 11 sierpnia 2016r., o podjęcie wypłaty renty rodzinnej po mężu J. C. (zaskarżona decyzja z 8 września 2016r. k.73 akt rentowych ZUS).

Po złożeniu przez skarżącą odwołania od w/w decyzji, w piśmie z 11 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. poinformował skarżącą, że renta rodzinna przyznana jej decyzją z 20 lipca 2015r. w wysokości 982,57 złotych jest świadczeniem w wysokości brutto, która po waloryzacji od 1 marca 2016r. wynosi 984,93 złotych brutto. Po odliczeniu od tej kwoty zaliczki na podatek dochodowy oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne kwota renty rodzinnej do wypłaty (netto) będzie wynosić 841,29 złotych. W związku z tym organ rentowy ponownie zwrócił się do skarżącej o informację, czy podtrzymuje wolę pobierania renty rodzinnej (pismo ZUS O/S. z 11 października 2016r. skierowane do skarżącej k.74 akt rentowych ZUS).

W dniu 23 listopada 2016r. pracownik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w M. sporządził protokół, w którym wskazał, że do siedziby organu stawiła się skarżąca W. C. i poinformowała, że ostatecznie wnosi o wypłacanie świadczenia z KRUS, które jest dla niej korzystniejsze, a nadto, że wnosi o wycofanie odwołania wniesionego do sądu. Pod protokołem podpisał pracownik organu rentowego spisujący protokół oraz skarżąca (protokół z 23 listopada 2016r. na druku ZUS Rw-19 k.76 akt rentowych ZUS).

W toku rozprawy skarżąca nie podtrzymała oświadczenia o cofnięciu odwołania od decyzji z 8 września 2016r. i jednoznacznie podtrzymała oświadczenie o woli pobierania renty rodzinnej (vide: protokół rozprawy z 3 marca 2017r. k.23 akt sprawy i protokół rozprawy z 25 kwietnia 2017r. k.34 akt sprawy).

W wykonaniu zobowiązania Sądu pełnomocnik organu rentowego przedstawił informację, w której wskazał, że kwota renty rodzinnej, przyznanej skarżącej w decyzją z 20 lipca 2015r., w wysokości 982,57 złotych jest kwotą brutto. W decyzji o przyznaniu świadczenia nie podano kwoty netto, a zatem uwzględniającej potrącenia z tytułu zaliczki na podatek dochodowy oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne z uwagi na to, że wypłata świadczenia podlegała zawieszeniu jako świadczenia mniej korzystnego od świadczenia pobieranego przez skarżącą z KRUS. Kwota netto obliczona od kwoty brutto 982,57 złotych wynosi na datę przyznania świadczenia 840,14 złotych (pismo organu rentowego z 16 marca 2017r. wraz z załącznikiem z 14 marca 2017r. k.26-27 akt sprawy).

Podtrzymując oświadczenie o woli pobierania renty rodzinnej ZUS skarżąca oświadczyła, że chce pobierać świadczenie w wysokości 982,57 złotych do wypłaty, gdyż taką kwotę organ rentowy wskazał w decyzji z 20 lipca 2015r. o przyznania renty rodzinnej i nie przyjmuje do wiadomości, że jest to kwota brutto (stanowisko skarżącej

zawarte w wyjaśnieniach k.34-34v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. C. okazało się uzasadnione w tym znaczeniu, że wobec jednoznacznego stanowiska skarżącej prezentowanego w odwołaniu, jak i podczas rozpraw w dniu 3 marca 2017r. i 25 kwietnia 2017r., stwierdzić należało, że wydając zaskarżoną decyzję z 8 września 2016r. o umorzeniu postępowania z wniosków skarżącej o wypłatę renty rodzinnej, organ rentowy nie rozstrzygnął tych wniosków. W tych okolicznościach w sprawie zaistniała sytuacja niewydania przez organ rentowy decyzji rozstrzygającej wniosek skarżącej zawarty w piśmie z 14 lipca 2016r. i ponowiony w piśmie z 11 sierpnia 2016r. (wnioski skarżącej k.61 i 67 akt rentowych ZUS). Wprawdzie, jak pokazują przedstawione wyżej ustalenia Sądu, skarżąca zmieniała stanowisko w tej sprawie, niemniej ostatecznie podtrzymała wolę pobierania renty rodzinnej po mężu. W przedstawionych okolicznościach Sąd uznał, że w sprawie zastosowanie znajduje uregulowanie zawarte w art.477¹⁴§3 kpc, zgodnie z którym, jeżeli odwołanie wniesiono w związku z niewydaniem decyzji przez organ rentowy, sąd w razie uwzględnienia odwołania zobowiązuje organ rentowy do wydania decyzji w określonym terminie, zawiadamiając o tym organ nadrzędny, lub orzeka co do istoty sprawy.

Mając na uwadze powyższe i uwzględniając odwołanie ubezpieczonej Sąd zobowiązał organ rentowy do wydania w terminie 30 dni, od dnia uprawomocnienia się wyroku, decyzji w przedmiocie wniosku W. C. z 14 lipca 2016r. i 11 sierpnia 2016r. o wypłatę renty rodzinnej przyznanej decyzją z 20 lipca 2015r. (na k.58 akt rentowych ZUS).

Kończąc podkreślić należy, że skarżąca musi mieć świadomość, że kwota 982,57 złotych renty rodzinnej wskazana w w/w decyzji z 20 lipca 2015r. jest kwotą brutto, co ma wpływ na wysokość wypłacanego świadczenia, które w kwocie netto jest niższe od kwoty emerytury rolniczej pobieranej dotychczas przez skarżącą. Informację w tym zakresie organ rentowy kierował do skarżącej jeszcze na etapie postępowania przed organem (vide: pismo z 11 października 2016r. k.74 akt rentowych ZUS), a także na etapie postępowania przed Sądem. Organ rentowy wyjaśnił również dlaczego w decyzji z 20 lipca 2015r. nie ustalił kwoty netto wskazując, że wynikało to z tego, iż wypłata świadczenia podlegała zawieszeniu i tym samym nie były dokonywane potrącenia z tytułu podatku i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Powtarzane przez skarżącą twierdzenie, że nie przyjmuje do wiadomości, iż kwota 982,57 złotych jest kwotą brutto, nie zmienia powyższych okoliczności.

Z przedstawionych względów na podstawie art.477¹⁴§3 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.